

บทที่ 5

บทสรุป

1. การทดสอบการตรึงในโตรเจนโดยพิจารณาจากค่า ARA นั้นไม่อาจแบ่งกลุ่มโดยของสายพันธุ์ B. japonicum ได้เนื่องจากมีความแปรปรวนจากการตรวจสอบสูงมาก
2. พบว่าหนานกปมแห้งนั้นมีความล้มเหลวต่ำกว่าการเจริญของพืชมากกว่าค่า ARA และจำนวนปม
3. การจำแนกความแตกต่างของสายพันธุ์ B. japonicum โดยใช้ restriction pattern เมื่อใช้อ.en ไซม์ BamHI, EcoRI, HindIII และ PstI นั้นสามารถบอกความแตกต่างของสายพันธุ์ต่อไปนี้ได้แก่ USDA 76 (19), USDA 94 (21), USDA 142 (11) และ TAL 432 (16)
4. ไม่พบความล้มเหลวระหว่างรูปแบบของ nif hybridization กับประสิทธิภาพการตรึงในโตรเจน แต่มีข้อสังเกตว่า รูปแบบของ nif hybridization เมื่อใช้เรสทริกชัน.en ไซม์ EcoRI และ PstI แบบที่ 3 นั้นจะให้จำนวนปมสูง
5. ลักษณะการเกิดปมที่เกิดกับถั่วเหลือง สจ. 5 โดยใช้ B. japonicum มี 2 ลักษณะคือการเกิดปมตามใบบริเวณรากแก้วและการเกิดปมที่กระจายตามรากแก้วและรากแขนง ในการเกิดแบบหลัง มีรูปแบบสอดคล้องกับ nod hybridization pattern เมื่อใช้เรสทริกชัน.en ไซม์ BamHI
6. สายพันธุ์ USDA 76(19) ,USDA 94 (21) ทำให้เกิด chlorosis ในถั่วเหลืองความรุนแรงของอาการใน USDA 76 (19) สูงกว่า USDA 94 (21) และมีค่า ARA ต่ำกว่าในทุกสายพันธุ์
7. ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า RFLP เมื่อใช้nif และ nod genes เป็นตัวติดตามจะใช้จำแนกกลุ่มของ B. japonicum ได้ดียิ่งกว่าการใช้ restriction pattern

8. nif HDK และบริเวณใกล้เคียงในโครโนไซม์ลของ B. japonicum
ทั้ง 23 สายพันธุ์มีลักษณะ conserve สูงมาก

ข้อเสนอแนะ

ทำ RFLP โดยใช้ชิ้นส่วนจาก operon ที่ล้มผันธ์กับกระบวนการสร้าง ATP หรือกระบวนการผลิตอัมนาเจรดิวช์ เพื่อทดสอบความล้มคัญของสองกระบวนการกับประสิทธิภาพการตรวจในต่อเจน

แนวคิดก็คือ operon "ไดที่สำคัญที่กล่าวได้ในบทน่า น่าจะใช้เป็น probe ในการทำที่ลึกซึ้งขึ้นไปอีก"